

בבית המשפט העליון

רע"פ 907/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: חוסיין חוגיראת

נ ג ד

המשיבה: היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה מחוז צפון

בקשת רשות ערעור על פסק דין בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"א 41954-11-18 מיום 16.1.2019 שניתן על ידי כב' השופט נ' ג'השאן; ובקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה

בשם המבקש: עו"ד חרבגי עימראן

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' ג'השאן) בעפ"א 41954-11-18 מיום 16.1.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת א' זעורדה-עבדאלחלים) בבב"נ 43690-06-18 מיום 10.10.2018, שלא לבטל את צו ההריסה המנהלי שהוצא על ידי המשיבה ביום 6.6.2018 (להלן: צו ההריסה).

רקע והליכים קודמים

1. בית משפט השלום קבע כי המבנה מושא צו ההריסה נבנה ללא היתר וכי יש לדחות את הבקשה לביטול צו ההריסה.

המבקש ערער על החלטה זו.

2. בית משפט המחוזי קבע כי נפל פגם בצו ההריסה מכיוון שהוא ניתן מבלי שתצהיר המפקח כלל הצהרה לגבי העדר אכלוס. עם זאת, קבע בית המשפט כי הפגם לא פגע בזכויות מהותיות של המשיב ולא גרם להבאת תמונה חסרה בפני הגורם שנתן את הצו ועל כן הפגם אינו מוביל לבטלות הצו.

ביני לביני, צו ההריסה עוכב עד ליום 28.2.2019.

הבקשה למתן לרשות ערעור

3. המבקש לא השלים עם פסק הדין ומכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי אי הצהרת המפקח אודות האכלוס – בניגוד להוראות החוק – מעלה שאלה משפטית המצדיקה מתן רשות ערעור ויש בה כדי להביא לביטול צו ההריסה. זאת ועוד, טוען המבקש כי שאלה זו הוכרעה באופן סותר בהליך אחר שנידון בפני בית המשפט המחוזי, ודי בכך כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

דיון והכרעה

4. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. על אף שהמבקש עוטה על בקשתו אצטלה עקרונית וכללית, היא אינה מעלה שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית שחורגת מעניינם של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)). כמו כן, לא מתעורר חשש כי דחיית הבקשה תגרום לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קרדי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (1.6.2014)). על כן, די בטעמים אלו כדי לדחות את הבקשה.

5. לגופה של הבקשה, בית המשפט המחוזי קבע כי אכן "נפל פגם בצו שניתן מבלי שהתצהיר כלל הצהרה לגבי העדר האכלוס". אך בית המשפט המשיך וקבע שאין בכוחו של הפגם האמור כדי להביא לביטול הצו שכן עובדת העדר האכלוס הוכחה בראיות אחרות – כפי שפורט באריכות בפסקה 28 לפסק הדין – בין היתר, תמונות הבנייה הטרייה ודו"ח הפיקוח שהונחו לפני נותן הצו. כמו כן, בית המשפט קבע כי "מן התמונות, שהובאו אף לעיוני, נראה בבירור כי מדובר בבניין אשר אינו מאוכלס" וכי גם המבקש מעולם לא טען כי הבנייה הייתה מאוכלסת.

6. סוף דבר, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ח' באדר א התשע"ט (13.2.2019).

שׁוֹפֵט

19009070_Q01.docx אב+סח

מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, <http://supreme.court.gov.il>